

Услушамъ *м. св.* **Услушвамъ** *м. дл.* прислушаюсь, — пиваюсь: Баба Гофчювица и другитѣ домашни, кои са услушваха вѣтрѣ, извыкаха и искокнаха да прегращатъ сладкѣтъ си гостенинѣ. *Зк. 38.* Съгледвахъ на около си, услушвахъ ся, по не видѣхъ, не чухъ нищо. *Р. С. 92.* Даже когато я изгуби изъ видъ той еще са услушваше, като си въобразяваше че чува гласа ѝ (*il prêtait encore l'oreille*). *Т. 115.*

Услякнѣ *м. св.* погружусь: Той тога ги ударилъ пу главите съ тоягата, и завчасъ са фърлили въ жяруту, провалили гу, и тия услякнали, пакъ жяруту истяклу презъ дупката. *Д. р. 143.* Та тия кю услякнатъ. *ib.*

Усмаръ *с. м.* кожевникъ: Магарето са молило да промѣни господаря си; тогази са продало на усмаръ (табакъ). *Сб. 44.*

Усмѣвка **Усмѣхка** *с. ж.* улыбка: По лицето на младѣтъ са съглѣда усмѣхка. *Зк. 27.* Злобна усмѣхка се показа на фанариотското негово лице. *И. С. 29.* Като изрече тѣзи думы той са усмѣхнѣ на Венера съ усмѣхка пълна отъ любезность и величѣе (*Il fit à Vénus un souris plein de grace et de majesté*). *Т. 148.*

Усмѣхнато *нар.* улыбаясь: Старцытѣ са спогледахъ усмѣхнато. *Т. 85.* Тя отиваше нѣйде си твърде бързо, а когато ма види, то са запря, поглѣда ма усмѣхнато и рече ми. *З. 83.*

Усмѣхнѣ *са м. св.* **Усмѣхвамъ** *са м. дл.* улыбнусь, улыбаюсь: Па се Марко подъ мустакъ усмѣхна. *Ч. 100.* Като болникътъ ся усмѣхне—туратъ въ дѣснатъ му ржѣжъ восченѣ свѣщъ запаленѣ. *Ч. 41.* Илчо се усмѣхнѣ, па си Янки дума. *Д. 57, 27.* **Усмѣхване** *с. с.* улыбка, усмѣшка: Тя мя поблагодари съ едно усмѣхване. *Д. 1875 р. 132.*

Усмръдѣ *са м. св.* **Усмръдѣвамъ** *са м. дл.* провоняю, воняю: Застояната вода ся поквари и усмръдява. *П. 14.* Всякая риба отъ главата си начева да се усмръдява. *Пс. 9—10 р. 18.*

Уснамъ (*Макед.*) *м. св.* уснѣ: Усналъ ми ѣ владика Ристобогу на колена. *М. 586.*

Усое *с. с.* **Усой** *с. м.* мѣсто въ глубокой долини, недоступное солнцу, отчего и его эпитетъ тѣмно: Горско усой крѣпко ѣ мѣсто! *Гн. 31.* Нѣщо ми са чуй Вжвъ пусто усой. *Л. Д. 76 р. 153.* Защо отъ Дунавски межди До тъмнытѣ усой, Претѣмень облакъ да тежи? *ib. 74 р. 180 (П. С.).* В' шумѣ зеленѣ ся затолихъ Горо зелена! ты мила майко! Ускока хранишъ ли възгласихъ Четѣ юнашкѣ в' усой дълбоко? *Гн. 57.* Че иди, сестро Драганке, Долу в равното ливадѣ, Вов беглишкото усое. *Д. 19, 16—18. ср. осое, осой.*

Усоенѣ *пр.* тѣнистый: Гори и планини, дълбоки пещеры, усойна